

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobců: **a) Honební společenstvo Radětice - Hvoždany**, se sídlem Radětice 94, Bechyně, **b) J. V.**, **c) Bc. A. K.**, všichni zast. Mgr. Ladislavem Rychtářem, advokátem se sídlem U Hadovky 546/3, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) J. V.**, **II) Mgr. P. K.**, zast. Mgr. Ladislavem Rychtářem, advokátem se sídlem U Hadovky 546/3, Praha 6, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2020, čj. KUJCK 14465/2020 o-95/19, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 7. 2022, čj. 51 A 10/2020-40,

t a k t o :

Návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Tábor rozhodnutím ze dne 16. 10. 2019, čj. METAB 54271/2019/OŽP/Dvo, provedl na žádost Arcibiskupství pražského ze dne 10. 7. 2017 změnu společenstevní honitby „Radětice-Hvoždany“. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, které žalovaný (dále „stěžovatel“) v záhlaví uvedeném rozhodnutím zamítl a rozhodnutí Městského úřadu Tábor potvrdil. Proti rozhodnutí stěžovatele podali žalobci žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, který v záhlaví označeným rozsudkem rozhodnutí stěžovatele zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost a spolu s ní požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Krajský soud totiž výrokem II. napadeného rozsudku rozhodl o tom, že je stěžovatel povinen zaplatit každému z žalobců na náhradu nákladů řízení částku 27 731 Kč (tj. celkem 83 139 Kč), přestože v odůvodnění napadeného rozsudku je správně uvedeno, že je povinen žalobcům zaplatit náhradu nákladů řízení v celkové výši 27 731 Kč.

[3] Žalobci a osoby zúčastněné na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřili.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká

přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu již v usnesení ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS, dospěl k závěru, že i správní orgán může navrhnout při podání kasační stížnosti, aby jí byl přiznán odkladný účinek, a to ze stejných důvodů jako žalobce podle § 73 odst. 2 s. ř. s. V usnesení ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, k tomu rozšířený senát dodal, že „[p]ojetí odkladného účinku jako výjimky z pravidla tedy znamená, že újma, která má brozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2014, čj. 6 Afs 73/2014 - 56). Vznik takto chápané újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí krajského soudu. Zatímco žalobce bude zpravidla spojovat újmu se svými subjektivními právy, která může okamžitý výkon rozhodnutí krajského soudu skutečně závažně ohrozit, žalovaný žádná subjektivní práva nemá. Tím spíše nemůže mít práva, jež by mohla být výkonem napadeného rozsudku či jeho jinými následky ohrožena. Jeho úkolem je v soudním řízení hájit zákonnost jím vydaného rozhodnutí. Otázka zákonnosti rozhodnutí není důvodem pro přiznání odkladného účinku. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku soud nijak nepředjímá, jaké bude meritorní rozhodnutí ve věci samé. Výše uvedené neznámá, že odkladný účinek kasační stížnosti nemůže být žalovanému přiznán za žádných okolností. Půjde však o případy výjimečné, kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinků vznikne jiným osobám a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. Žalovaný musí stejně jako žalobce újmu tvrdit a osvědčit, tj. vysvětlit, v čem tato újma a její intenzita spočívá.“ (zvýrazněno NSS).

[6] Návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku není důvodný. Stěžovatel totiž netvrdí, jaký důležitý veřejný zájem by měl být přiznáním odkladného účinku chráněn, a tedy v čem spočívá ona nepoměrně větší újma, která mu hrozí, nebude-li kasační stížnosti odkladný účinek přiznán. Stěžovatel toliko poukazuje na rozpor mezi výrokem o náhradě nákladů řízení a odůvodněním napadeného rozsudku. Otázka zákonnosti rozsudku, respektive jeho přezkoumatelnosti, však není důvodem pro přiznání odkladného účinku. Nejvyšší správní soud se proto při rozhodování o odkladném účinku nemůže zabývat tím, zda je výrok o náhradě nákladů řízení skutečně vadný, i když se jedná o otázku relativně jednoduchou.

[7] Nejvyššímu správnímu soudu navíc není zřejmé, jaká újma stěžovateli hrozí. Zaplatí-li totiž žalobcům náhradu nákladů řízení v souladu s výrokem II. napadeného rozsudku a bude-li později tento výrok Nejvyšším správním soudem zrušen, budou žalobci povinni vrátit stěžovateli tu část náhrady nákladů řízení, která jim byla přiznána krajským soudem nezákonně.

[8] Nejvyšší správní soud proto návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z výše uvedených důvodů zamítl podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.

pokračování

[9] Usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím dočasné povahy. Nelze z něj proto dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. září 2022

Petr Mikeš
předseda senátu